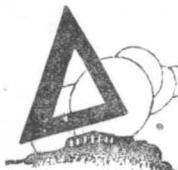

ΣΤΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΑΣΣΑΜΠ

Μιά τρομακτική πάλη στὸν Ἰνδικό Ωκεανό. Ή ἀποβίθασίς μευ στὸ μικρὸ λιμάνι τοῦ Ασσάμπ. Ή ὑπεδοχὴ τοῦ δέκτερος Δαντούνι. Πῶς ἔστι εἰ μαύροι στὰ κάτεργα. Η ἴστορία τῆς Μπείρας. Μιά δραματική δραπέτευσίς. Πῶς γλύτωσε ἀπὸ τὰ μαρτύρια τῶν δεσμοφυλάκων ἐ Αχμέτ Μπεϊλεύλ, καπ. κλπ.

Υο μέρες τώρα πάλευα μὲ τὸ ἄγρια κύματα τοῦ Ἰνδικοῦ Ωκεανοῦ. Τὸ ἀφρισμένα νερά τοῦ πορθμοῦ Βάθ-έν Μανδέθ μάζ-ἔκαναν υἱοχρέουν· δσχηματικά καὶ νά τρέμουμε μήπως τοσκιστοῦμε πάνω στὶς ἀπόκρημνες ἀκτὲς τῆς Ἀφρικῆς. Δεξιὰ μας ἀπλωνταντινοὶ ἡ Ἀβυσσηνία μὲ δῆτη ἄγρια πιεγαλπόπεια τῶν βουνῶν της. Τὸ μαρτύριο μου διηρκεσε ἀκόμα διώδεκα δρες. Τέλος ὁ καπετάνιος πῆρε τὸν ἀπόφασιν ὃτι δέν μποροῦσε νά συνεχίσῃ τὸ ταξείδιον του κι' ὅτι καλά θά κάναμε νά περιμέναμε λιγάκι νά ησυχάστη ἡ θάλασσα. Ἐτοι καταφύγαμε στὸ ἑσωτερικό τοῦ ἀρχιπελάγους τοῦ Ἀσσάμπ καὶ πίεσαμε τὴν ἄγκυρα. Τὸ φάτ - ἐλ - Ραχμάνια δὲν εἶχε καμπίνες, δὲν είχε τίποτε. Στὸ πίσα μόνο μέρος τοῦ καταστρόματος ὅπεραν μερικοὶ πάγκοι πάνω στοὺς ὅποιους είχαν ξυλίσαιε ἀπὸ τὸ νερό. Μεταξὺ τοὺς ἥταν καὶ μιὰ γυναῖκα, μιὰ δύμορφη θιαγενής που δεχόταν μοιραστικά αὐτὰ τὰ μαρτύρια καὶ διέλεγε λέξεις σὲ κανέναν. Κατέθηκε στὸ Ἀσσάμπ, που εἶνε τὸ νοτιότερό δέ τα λιμάνια τῆς Ιταλικῆς ἀποικίας στὶς ἀκτές τῆς Σομαλῆς. Ἐνας χοντρὸς ἀνθρώπος μὲ πριμένη μάτη ἀπὸ τὸ ἀλκοόλ ἦρθε λιγο κατόπιν τοῦν παρελκία γιά νά μέχαιρηστη.

Ἐμίμοι δό δόκτωρ Λαντόνι, ὁ γιατρός τῶν κατέργων, μοῦ εἶπε. Καλῶς ἡθατε σ' αὐτὸν τὸν ἄγριο τόπο! Θά προσπαθήσω νά σᾶς κάνω δύσσο μακι καὶ μεγάλο πράγματα. Ἐδώ κάτω ξεχνάει κανέλι ὅτι εἶνε ἀνθρώπος. Ἐλέτε νά ξεκουρασθῆτε στὴν καλύβα μου.

Περιπατήσαμε μιση ὥρα μέσα σὲ τρομακτικὸς ὥλτονς γεμάτους πράσινο νερά τοῦ μωρίζαντα πάτασια. Ἐνα πάλιθος ἐντόμων μάς τύλων τά μάτια καὶ μᾶς ταιπούσε τὸ πρόσωπο. "Ἄξαφνας δ' Ἰταλός δόκτωρ σταμάτησε καὶ μᾶς εἴπε:

—Πρὶν προχωρήσουμε, ἀς λάθουμε μερικά προφυλακτικά μέτρα. Πρέπει νά σᾶς κάνω μιὰ ἔνεσι. Ἐτοι ὑπάρχει πιστούτης νά γινοταν στὴν κέντρη ποτέ πού ἀποδεκταίται τοὺς θιαγενεῖς καὶ τοὺς κατάδικοι.

Καὶ χωρὶς νά περιμένη ἀπάντηση, θύβισε στὸ γυμνὸ μπράτο μου τὴ θελόνων μάς μεγάλης σύργακας.

—Ἄς συνεχίσουμε τὸ δρόμο μας, μοῦ εἶπε κατόπιν. Τώρα δέν ἔχετε πειά κανένα φόβο.

Φτάσαμε στὴν καλύβα τους πατοκιούνοι ἀπὸ τὴν κούρασι. Ἡ-ταν ζημένη στὸ θέλμος μάτις ἄγριας κι ἐπικίνδυνης χαράδρας κ' είλεις μπροστὰ δύο τρία δέντρα, τα μένα ποὺ ὑπήρχαν στὴν κέντρη τοῦ μαρτυρικοῦ ταξειδίου μου. Γι' αὐτὸν ἀπαλώθηκα μὲ ζεχωριστὴ εὑχαριστηση στὸ στρωτικό κρεβάτιο τοῦ δόκτορος καὶ θυλιστήκα σ' ἕναν ληθαργικό ψυπό.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρό πειά πειά συνέλθει. Επάγκιος μ' δρεις κι' ἀκολούθησα τὸν Λαντόνι στὴν καθημερινή ἐπίσκεψιν.

—Θά πάμε, μοῦ εἶπε, στὰ κάτεργα τοῦ Ασσάμπ. Ἐχετε νά δῆπετε πολλὰ πειρεγά πράγματα.

Κι' ἀλλιθεα, θατερ' ἀπὸ λιγο ἀντίκρυσα ἔνα σωστὸ φρούριο κι' ἔνα πάλιθος παράξενων ἀνθρώπων, τελείων γυμνῶν μὲ μελανισμένα σόματα, χαραγμένα ἀπὸ τὰς μαστιγώσεις. Ἡσαν λευκοὶ ἀποικοι, μαύροι οἵ θιαγενεῖς κι' αἰνιγματικοὶ λησταὶ τῆς ἔρημου. Οι τελευταῖοι διοπτροῦσαν δῆλη τὴν ὑπερφάνεια τους. Δέν μποροῦσαν νά τοὺς δαμασθεῖσι οὔτε κι' αὐτὸν τὸ ἔδιο τῶν δημίουν τους. Περιπατῶσαν δυδύν, δεμένοι στὰ πόδια μὲ ωρειές ἀλυσούδες ποὺ τὶς σήκωνταν μὲ τὸ ἔνα χέρι γιά νά μποροῦν νά θηματίζουν. Κάθε τόσο ἀκούγοντουσαν ἡ θρίξεις τῶν δεσμοφυλάκων κι' δέρποτος τοῦ μαστιγίου τοῦ ἔσχιζε τὶς γυμνές πλάτες τους. "Ἐνας λόγος μαύρων στρωτωτῶν μὲ τὰ δύπλα γυρισμένα πρὸς τὸ μέρος τους πρόσεχε κάθε κίνησι τους. Ο κατάδικος που θα τολμούσαν νά θημώσῃ ή νά διαμαρτυρηθῇ σκοτωνόταν ἀμέσως πρὸς παραδειγματισμό.

Δέν μποροῦσαν νά ἔξηγήσωσι αὐτὴ τὴν τρομοκρατία κι' ἔτοιμαζόμουν νά ρωτήσωσι τὸν δόκτωρα Λαντόνι, δταν ἔκεινος μαντεύοντας τὴ σκέψι μου ἀρχίσει νά μοῦ λένε;

—Μή παραξενεύσασι ποὺ τὸν φέρονται τόσο σκληρά. "Ολοι τους έχουν ἔξαγιρωθῆ ἀπὸ τὴ σκληρή δουλειά καὶ τὶς στερή-

σεις. Σκέψου ὅτι ἐργάζονται ἀπὸ τὸ προὶ μέχρι τὸ βρόδινον, ἐνῶ τοὺς δέρνουν ἡ τρομακτικὲς θύελλες ἢ τοὺς ψήνει ὁ ἥλιος τῆς Αφρικῆς. Πρέπει νά φτιάχουν ἔνα δρόμο σαράντα χιλιομέτρων. Σκάθουν, κουβαλοῦν πέτρες χωρὶς καθόλου νά ἐκουρασθοῦν, ἵνα ἡ φερεῖς ἀλυσούδες τοὺς καφώνουν στὴ γῆ καὶ τοὺς πληγιάζουν τὰ πόδια τους. Καθὼς ὅλεπις, δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ λευκοί κατάδικοι. "Εχουν πεδίνει ἀπὸ τὶς στερήσεις καὶ τὸ ἔνδιλο. Οι μαύροι διώματος ἀπέτελουν πολλοὶ δάκτες της δυνατίτας τους.

—Τί ἐγκλήματα έχουν κανεὶ αὐτοὶ οι μαύροι; ρώτησα τὸν δόκτωρα Λαντόνι.

—Α! "Οχι οι σπουδαῖα πράγματα!... "Αλλά οι νόμοι ἐδῶ κάπα εἰνε πολὺ αὐτόπτη. Μιὰ ἀπλὴ κλοπὴ τιμωρεῖται μὲ πέντε χρόνια καταναγκαστικά ἔργα. Μή ξεχνᾶς, ὅτι ὅ μποικες έχουν ὀνάγκη ἀπὸ ἓπειρος σωρὸ ἔργα δόμοις ταῖς! Σ' αὐτὰ τὰ μέρη κανεῖς ἐργάτης δὲν ἔρχεται νά δουλέψῃ. Φοβάται γιατὶ σὲ μιὰ ἐθνομάδα θ' ἀφήση ἐδῶ τὸ τομάρι του. Ἔνοιεται ὅτι τοὺς δίνουμε μάλιστα ἐμεῖς τὸν καπνό. Γιά τὸν μαύρο κατάδικο τὸ τογιάρο εἰναὶ ἡ μοναδικὴ ἀπόλυτη του. Είνε ίκανός νά ξεσχάσῃ μ' αὐτὸν τὰ πολὺ τρομακτικά θεσσανιστήρια κι' ἔται δουλεύει καὶ δέρνεται χωρὶς νά παραπονήται, περιμένοντας πότε νά θραδυάσῃ γιά νά τοῦ δώσουν τὸ δυό τοιχάρια του! "Έχουν, καθὼς ὅλεπις, ἀποκηνωθῆ ἐντελῶς ὅτι δυοτερούντανοι οἱ δυοτυχισμένοι τοῦ.

Στὸ κατέργα τοῦ Ασσάμπ μείνων διότι τὴ μέρα. Ο δόκτωρ Λαντόνι εἶχε ποιὸ δυολεία. "Ηθελε νά μπολιάσῃ τοὺς καταδίκους. Κανεὶς οἶμας δέν θηλεῖται πόλησά τους. Επρέπει πρῶτα νά τὸν δείρουν μέχρι αἷματος οἱ δεσμοφυλάκες καὶ νά τὸν φέρουν διά τῆς θίας ής τὸ γιατρό.

Φοθούνται μήπως τοὺς δηλητηρίων μοῦ μέλλει γαμογελῶντας δοκτόνοι. Δὲν έχουν πειά επιτοσιούνη στὰ φάρμακα μου ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ είδαν νά πεθάνει μαρτρὸς στὰ μάτια τους ἔνας δέρπωτας πού είχα ἔγχειρησε. "Ο γιατρὸς γι' αὐτοὺς εἶνε σὸν τοὺς μάγους τῆς φυλῆς τους. Πρέπει πάντα νά τοὺς γιατρεύειν. "Αν δέν τὰ καταφέριν τὸν σκοτώνων. Τὸ δῆιο θά ἔκαναν εὐχαριστῶς καὶ γιὰ μένα δὲν φοβόντουσαν τοὺς δεσμοφυλάκες.

Μόλις ξεγίρει δοκτόνος ἀπό τὴ γαρά την δοντάτη σφυρήλατη τῶν φυλάκων. Οι φυλάκες καὶ νά δεθοῦν σαν γιρύσουν στὶς φυλακές καὶ νά δεθοῦν σαν γιρύσα θηρία μετὰ τὶς ἀλυσούδες στὸν τούχο τοῦ κελλιού τους. Μ' αὐτὸν τὸ μαρτύριο τῆς ἀλυσούδας ήταν χίλιες φορές προτιμότερο ἀπὸ τὸ ἔνδιλο καὶ τὶς κοπιαστικές ἀγγεράτες.

Ἀκολουθήσαμε κι' ἔμεις τὸ μακάβριο καφαράνων τῶν καταδίκων γιὰ νά ἐπιστρέψουμε στὸν καταυλισμό. Μέσα στὴν ἀπόλυτη έρημια δινοιάσθησαν τὴν καρδιά μου νά τρέμηται ἀπὸ τὴ γήγενα. "Εκεῖνη τὴ στιγμὴ ἀντίκρυσα μπροστὰ μου μιὰ γυναῖκα που τὴ συνάδευε ἔνας μαύρος. Δέν ἀρρώσα νά τὴν ἀναγνωρίσων. Ήταν ἡ ἐπιθάτη τοῦ φάτ-έλ-ραχμάνη. Καθισμένη καταγγής περίμενε δοπομονετικὰ τὸ πρέσατα τῶν καταδίκων.

—Εἰναις γιούς τοῦ Ντανκαλί, τοῦ Μπειλούλ, μοῦ εἶπε δ' Ιταλός δόκτωρ. Κάθε φεγγάρι ἔρχεται νά με ωρισθῇ ἀν θ' ἀργήνηση ἀκόμη δύνασθαι της τίσηρας της σιδεράς ἀπὸ τὰ πόδια του.

—Καὶ γιατὶ κατηγορήθηκε αὐτὸς δ' Μπειλάτ; τὸν ρώτησα.

—Εἰναις μιὰ πολὺ σκοτεινή ιστορία. "Ας σᾶς τὴ δηηγηθῆ ή ίδια.

—Ελέτε νά μὲ δρήσητε κατόπιν στὸν καταυλισμό.

—Κι' δό δόκτωρ Λαντόνι διθανεύεται τὸ δρόμο του. "Εμεινα μόνος μὲ τὴν δώμορφη θιαγενή.

—Πῶς σὲ λένε; τὴ ρώτησα.

—Μπειλάτ! μοῦ ἀπάντησε χώροντας μ' ἀμηχανία τὰ δάχτυλά της στὸ στόμα μικρὸ παιδί.

—"Ηρθες νά δῆς τὸν δύνδρο σου; "Αν μοῦ δηηγηθῆς τὴν ιστορία του θα σε βοηθήσω νά τον μιλήσης.

"Η Μπειλάτ επέστρεψε στὰ πόδια μου. Καὶ σ' αὐτὴ τὴ στάσι μεσοπολιού δέρπωνται τὰ σκηνήσια καταδίκων. "Ηταν μά συνημένη ιστορία. "Ο Μπειλούλ ήταν ὑπρέπης ἔνος Ιταλοῦ ἀξιωματικοῦ. Μιὰ μέρα δ' ἀξιωματικὸς αὐτὸς δρέθηκε δολοφονημένος στὴ σκηνή του. Οι μόνοι ποὺ είχαν λόγους νά τὸν σκοτώσουν ήσαν οἱ Μπειλούλ, τὸν δόπιο διασάνζε κι' ἔνας ὑπάξιωματ-

· Η φυλακές τοῦ Ασσάμπ

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

τικός πού τού είχε πάρει τή φίλη του. Ό μαρδος θεωρήθηκε πιο υπόπτος και κλείστηκε στά κάτεργα. Κι' ώστιό ότι δέν αύτος δέν έγκληματίας. "Υστερ" άπο ένα χρόνο ώμωλόγησε τό έγκλημά του δέ ύπαξιματικός την ώρα που ξεψυχούσε, χτυπούμενος σε μιά μάχη με τούς ληστας της έρήμου. Κανείς δήμας δέν έδικτοφέρθη για το μαρδό που θασανίζοταν στά κάτεργα. Τόν είχαν έχεσαι. Κι' γυνα κα του καθέ χρόνο έκανε αύτό τό μαρτυρικο ταξείδι δώς τό "Ασσάμπ" γιά νά τού φέρη λίγο κατακισιο γάλα!

— "Αν μπορούσε τουλάχιστον νά δραπετεύσῃ! μην είπε ή φτωχή γυνακι, τελείωντας τήν ιστορία της. Ό "Άλλαχ είνε βίκαιος και δεν θά τον άφινε νά χαθεί.

Δέν έρεω τί μ' επιασε τότε, μα χωρίς νά καταλάβω τού κάνω, τής έβωσα τόν έγγλειον σουγιά μου. Ο σουγιάς αύτός είχε έλα τα σύνεργα που μπαρούσαν νά θρημάτισσον έναν κατάδικο νά σπάνη τίς άλσασίδες του. Ή Μπελρα μού φίλησε τόν πάδα κι' έψυγε τρέχοντας πρός τόν καταλισμό τόν καταδίκων. Γύρισα κι' έγω κοντά στόν δόκτορα Λαπτσόνι. Μά δέν τού έκανα καθόλου λόγο γιά τήν ιστορία του Μπελρα. Ούτ' ίμας κι' έκείνος θέλησε νό μη ροτήσῃ.

Τά ημερώματα ίμως τής δλλης μέρας ξυπνήσαμε όποτομα άπο τίς φωνές τών φύλακων και τούς πυροβολισμούς.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε τόν δόκτορα;

— Κάποιος κατάδικος θά έχη δραπετεύσει. "Ας πάμε νά δούμε την τρέχει."

"Όταν πλησιάσαμε στίς φυλακές, μάθαμε πρόματα δι τή νύχτα είχε κατορθώσει νά δραπετεύσει δό Μπελρα. Οι σύνεργοι που σπάνισαν τού, Στό πάταμα τού κελλιού του είχε δρεθή ένας έγγλεικος σουγιάς. Ο Λαπτσόνι με κύπτασε στά μάτια μ' ένα έρευντικο όλεμμα. Κατάδικες δότη έγω τόν είχα δάσει στή γυναίκα του. Μά δέν είπε τίποτε. Κατά θάθος παραδεχόταν κι αύτός δότη ο δάυχος μαρδός ήταν άδως.

Έφυγα από τά κάτεργα τού "Ασσάμπ" με τό ίδιο καράβι, μόλις ήμερωσε λιγάκι ή θάλασσα, γιά νά συνεχίω τό ταξείδι μου πρός τά θνητά Σαντζέζαρη.

Ο Λαπτσόνι μού έσφιξε θερμά τό χέρι τήν ώρα του άποχωρισμού μας.

— Πρόσεχε, μού είπε χαιρογελώντας, νά μή χάντη τόσο εύκολα τόν έγγλεικο σουγιά σου. Μπορεί νά σου χρειασθή.

Καὶ χωρίς νά πή τίποτ' άλλο μού τόν έθαλε στήν ποτή μου.

— Καλή άταμώσι, δόκτωρ, τού φώναξα χαρούμενος τήν ράβρα που τό "Βατ'-έλ Ρεχμάν" έφευγε" από τό μικρό λιμάνι.

Ο "Ιταλός δόκτωρ κούνησε άριστα τό κεφάλι του. "Ήταν θεόδιος δότη ποτέ πειά δέν θά γύριζε στόν πολιτισμένο κόσμο. Είχε έγραφητή κι' έκεινος, δύος οι μαρδοι κατάδικοι του "Ασσάμπ"...

ΟΥΓΓΛΑΜ ΣΗΜΠΡΟΥΚ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΩ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ Τ' ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ

"Αν ένα άδιαβροχο άπο μουσαμά έχει ένα λεκέ άπο λάδι ή άπο λίπος, μή χρησιμοποιήσετε γιά τόν καθαρισμό του ούτε μπενζίνια, ούτε νέφτι, γιατί αύτά καταστρέφουν τό καυστούσού. Χρησιμοποιήσετε μιά άπο τίς έδης σκονές: Τάκτη, σκόνη τόν μαχαιριών, στουπέταις μού. Με λίγη σκόνη άπ' αύτές και με λίγο νερό σηματίζετε μιά άλοφη καὶ τήν άπλωντε έπλων στό λεκέ δάσουν νά στεγνώση. Τήν άφαιρετε κατόπιν μ' έναν κοπτήρα και ξεπλένετε τό μέρος με λίγο χλιαρό νερό. "Αν ο λεκές δέν έχει βγή, έπιαναλαμβάνετε τό πείραμα δύο και τρεις φορές.

* * *

Γιά νά βγάλετε τή σκόνη ή τίς λάσπες, ξεπλένετε τό μουσαμά μ' ένα φρουγγάρι πού τό έχετε θρέξει σέ λίγο νερό με ζύδι. Κατόπιν τόν πλένετε με νερό σκέτο και τόν άφινετε νά στεγνώση. "Αν άπομένουν δισπρίλες τίς τρίβετε με λίγο ζύδι καθαρό.

* * *

Γιά νά καθαρίσετε τόν λερωμένο γιασκά άπο διοιδήστο τό άδιαβροχο, ωάλτε μιά κουταλιά άμμωσια σ' ένα ποτήρι νερό. Βρέξετε σ' αύτό ένα πανάκι και τρίψετε λέγο-λίγο τόν γιασκά, σάρχιζοντας άπο τό έξωτερικό μέρος. Τόλ λευκό άφρο που σηματίζεται τόν άφαιρετε μ' ένα καπτήρα έύλινο. "Άλλάζετε τακτικά τό πανάκι και στό τέλος στεγνώντε τόν γιασκά μ' ένα καθαρό άσπρο πανί λίγο ζεσταμένο στή φωτιά προηγουμένως.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— "Ενας πλύντος περιηγητής έκαστε τελευταία μέσα σ' αν νεανή τής μικρής λίμνης Λεναζές, στο Καναύς τής Αιγαίνης, ένα πολύτιμο διαμάντι, οπαγενειακό τον κενητό, και διέ-αξε—με τον παρά τον φυσιά—γ' άδειάσσυν άλη τή λίμνη άπο τό νερό της για νά μη θή το διαμάντι τον...

Πράγματι, δύοι οι κάποιοι τού πλησιέστερος χωριού συγκεντωθήσαν στή λίμνη, έψιθιδασμένοι δύοι με λογής- λογής δοχεία, κι' αφεσαν γά κι κορυφούσθησαν τό νερό της και νά το ψύχουν σ' έναν ζερνότατο.

— "Επιτά μπο μερικές ώρες δούλειας, ή λίμνη άδειασε πράγματα κι' έτσι τη βρέθηκε τό διαμάντι.

— "Ο ίδιοτροπος κάποιος τού διαμεντιού τότε—σιδέρωνα πλίστε με τήν ίδιασση τον ποτήρα της λίμνης στην κοντήτη τού χωριού 10.000 δολάρια για την άπειρηση έπιληψης στην παντούσα ποτήρα.

— Στό δικαστήριο ίμως ή γενάκια αιτή, άπωλογημένη, ίσχυροδίσθηκε δύτη της έφευγε τόν μεταχειρίζοταν άσπαξ τα παιδιά της θριστώντας στο δύον της ήδη νά τα φοβερά για νά επιστρέψουν στήν παραστασασ σ' ένα θέατρο γενέτο πάστρησαν τό δικαστήριο τήν τιμονήσης διά βαριτάτως προστίμου.

— "Η φάντας στερεύντων γενεσας.

— "Η άνωκαρέκε, ή άποτε έγιναν έσχατώς πάλισσον τής πόλεως Νόρτιλγκρεκ, στην Βαναρία, άπειραγναν δύτη ή μάργα λίτιν και λίτιν διαδεδομένο ποτήρα άπο το 3.500 π. Χ. άκομα.

— Πράγματι, μέσα σε είδους δοχεία, στό βάθος ποτλών παναρχίων τάφων, βρέθηκε μιά μάργη ούσια, ή ζημική άναλυση τής δύοις πατέρεισην δύτη συνταστούσαν άπο ένα είδος σταφιού βραστενού με ζύδι, πρός κατασκευή ζύδων.

— "Οταν ένας άνθρωπος καιριηθή νηστικός, κατά μέσον δύο στην προγονούση πάνι στό κρεβάτι του τον 10 — 12 φορές τήν άσπαξ.

— Στήν Αιγαίνη τά δύοις λίμναις τά έμβιλημα, τά όποια φέρουν τή αποτίναξη, τά σχετικά με τίς διάφορες μάργες των κατασκευάζοντας άπο τούς καταδίκους.

— Στήν Καδούνη πρωτεύοντας τού "Αγγανοπίτην", ήταν η ίχνος θέλοντα νά ξαναπαγερεύοντας, πρέπει νά έπιστρεψουν πάρητα στους γηγενεῖς ή συγγενεῖς τού πρώτου τον στην τήν παντεύητη. Διαφορετικά δεν τής έπιτελεται νά τήν παντεύητη. Διαφορετικά δεν τής έπιτελεται νά τήν παντεύητη.

— Μά γνάκια, στήν πάνη Ελ'. Πόλο τού Τερέζας, σήγε σ' έναν δοντούταρη και τού είτα νά τής βγάλη τά χρυσά τής δύοτια — τρία τών διφίδων — γιατί ήδηερε μ' αυτά νά πληρώση τής λόρεις!

— "Η δεσποτής Μαρσέλ Ματαρέα, ήλικιας 24 γρόνων, από τή Αιγαίνη, άνεβαλε τό γάμο της, γιατί δύτη πήγε νά βγάλη τό πιστοποιηκό τής γεννήσης της έταν έτος τότε είλης που είχε γαρετή στο Αλεξανδρείο θά...άγριοι και ούτη είχε γάμισαν έπειτα σε ήλικια έξι χρόνων!

— Τό περιέργο σχετικώς είνε δύτη άπο δέκα μέρες, ή μέλλων σύζυγης τής Μαρσέλ ήτανε τήν θύμηση της πατέρα της Λευκέμπορος ήδη έπειτα από πολλούς έτους. — Μία είντυχης ιητέρως άπο τό "Αγντονεράτης κομητείας Κέντη, μέσα σ' ένα χρόνο γέννησης...έξη πατέρια!

— Τά πρώτα τρία πατέρια — τά δύοτα ήδησαν τόν τοιδινά — τά γέννησης της Ιανουάριου τό 1924, και τά ήδησαν τόν τοιδινά — τά γέννησης της Δεκεμβρίου τού ίδιου έτους.

— Μία ηλικία γνωνάκιας έπισης, σε ήλικια 32 χρόνων, απόχρησης ένα γεννήσης πατέρα!

— Η έγγονη τής είντυχησηνένης αιτής γαγιάς, ή δύοια διαμάντια στό Σικάγο, ήτανε μητέρα σε ήλικια 16 χρόνων.

— Στή Χόλλιγουντ έγιναν τέλευταίως τά έγκαινα ένος πατέρατηματος, τό δύοταν πηγεύοντας...πλευτέρες...

— Τό πατέρατημα άπο τό διπότον που στούς διπότες τον κινηματογράφον, οι δύοταν τρελλαίνονται για τά παιδάκια τών...άλλων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ